

Neen aan de erkenning van NSV aan de UGent!

Hieronder publiceren we een lezersbrief aan het Gentse studentenblad Schamper door Simon Van Damme, studentenvertegenwoordiger in de Sociale Raad en lid van de Actief Linkse Studenten

Met de erkenning van NSV aan de UGent door de Vergadering van Konventvoorzitters kan ik – als studentenvertegenwoordiger in de Sociale Raad – niet akkoord gaan.

De erkenning van de Nationalistische Studentenvereniging (NSV) werd 27 jaar geleden ingetrokken na een gewelddadig fles-senincident, n.a.v. een door hen georganiseerde lezing. Tot op vandaag is de NSV niet veranderd en blijft het een extreemrechtse mening spuien vol racisme, homofobie en Jodenhaat.

Zo organiseerde de NSV in 2009 nog een zogenaamde ludieke actie: smijten met WC-papier naar mensen zonder papieren en dit onder de leuze: “Hier zijn jullie papieren, dien u nu maar aan bij het dichtstbijzijnde politiekantoor”. Deze mensonwaardige behandeling en pijnlijke gelijkstelling van criminelen en mensen zonder papieren, verbleken bij de hate speeches en het structureel geweld jegens de Roma in Hongarije, uitgaande van de Hongaarse extreemrechtse partij Jobbik en haar illegale paramilitaire militie, de Hongaarse Garde. Morvai, Europees parlamentslid van Jobbik, bracht recent aan de UGent haar racistische visie en haatdragende boodschap. Dit was niet toe-vallig op uitnodiging van NSV-Gent.

Kan men racistisch geweld vrijheid van menings-uiting noemen? Volgens de Belgische wetgeving al-vast niet. Aanzetten tot haat en geweld ten aanzien van specifieke bevolkingsgroepen is strafbaar ge-steld bij wet. Hoeven lezingen met Krisztina Morvai dan gesubsidieerd te worden met publieke middelen? Volgens mij niet, volgens de Sociale Raad en het Be-stuurscollege van de UGent ook niet (beiden stemden vorig jaar immers voor het beroep tegen de erken-

ning van de NSV) en volgens de 1300 studenten die vorig jaar sa-men betoogden tegen de erkenning van de NSV duidelijk ook niet. Publieke middelen dienen niet om WC-papier te subsidiëren waar-mee nadien wordt gegooid naar mensen zonder papieren, noch om een haatdragende boodschap meer aanvaard te maken.

Het is noodzakelijk dat het bestuur van de UGent en de studen-ten en het personeel zich publiekelijk en actief uitspreken tegen de erkenning van de NSV. We moeten afdwingen wat de Vergadering van Konventvoorzitters niet wou doen: de erkenning ongedaan maken. Een cruciale stap in die richting zal de massale aanwezig-heid zijn op de komende anti-NSV betoging.

Simon Van Damme. Studentenvertegenwoordiger in de Sociale Raad en lid van de Actief Linkse Studenten

KORT

NSV: niet langer actief in Antwerpen?

Het nieuwe academiejaar is intussen al enkele weken bezig en nog steeds gaf de NSV in Antwerpen geen teken van leven. De website van de organisatie is niet meer aangepast sinds het begin van het academiejaar 2009-2010. Maar ook in de activiteitenkalender van de overkoepelende NSV-site is er geen sprake van activiteiten in Antwerpen. Worden de activiteiten van de extreemrechtse groep volledig op Gent gericht nu er daar een erkenning is?

Voor het eerst sinds 1982

De erkenning van NSV komt er nadat de groep in 1982 uit het Politiek en Filosofisch Konvent (PFK) van de Gentse unief werd gezet. In 1982 was er naar aanleiding van een NSV-debat op de Blandijn een ernstig incident. Politieke tegenstanders werden met flessen bekogeld en bewerkt. De Blandijn werd omgetoverd tot een heus slagveld. Dat was er over en de NSV verloor haar erkenning.

De nieuwe procedure om NSV erkend te krijgen, heeft lang aangesleept. Sinds enkele jaren was het een bijna jaarlijkse traditie dat NSV tevergeefs een erkenningsaanvraag deed. Tot hun eigen verbazing leidde dit eind 2009 tot een voor hen positieve stemming in het PFK, onder meer door de steun van de liberalen, christen-democraten en vrijzinnigen. Het beroep werd in 2010 aanvaard en de erkenning werd ingetrokken. Nu volgde uiteindelijk een beslissing van de Vergadering van Konventsvoorzitters waarbij NSV wel wordt erkend.

NSV nodigt Hongaarse fasciste uit aan Gentse universiteit

Op dinsdag 11 oktober organiseert de Nationalistische Studentenvereniging (NSV) een lezing met Krisztina Morvai in een zaal van de faculteit economie aan de universiteit van Gent. Morvai is lid van de extreemrechtse partij Jobbik uit Hongarije, een fascistoïde partij die gekend staat voor homofobie, antisemitisme, racisme en openlijk geweld tegen de Roma in Hongarije. Niet alleen is de partij zelf aangebrand vanwege discriminerende standpunten en uitspraken, ze heeft ook een eigen illegale paramilitaire militie, de Hongaarse Garde.

De Hongaarse Garde kwam meermaals in opspraak wegens gewelddadige en gewapende raids op Joodse wijken en Roma waarbij verschillende doden vielen. Zij dragen onder andere symbolen en vlaggen van de fascistische Hongaarse Pijlkruisers. Onder het Pijlkruisersbewind werden honderdduizenden Hongaarse Joden vanaf 1944 afgevoerd naar concentratiekampen. In totaal kwamen 600.000 Hongaarse Joden om het leven. De Hongaarse Garde is verboden als privé-militie, maar blijft activiteiten organiseren. Een parlementslid van Jobbik legde de eed in het parlement af in een uniform van de Hongaarse Garde.

Krisztina Morvai is geen onbesproken figuur. Ze is Europarlementariër voor Jobbik en een notoir antisemiet. Enkele van haar recente uitspraken: "Wij zouden blij zijn als die zogenaamde trotse Hongaarse Joden gewoon weer met hun kleine, besneden piemeltjes gingen spelen", of nog: "Ik adviseer de liberaal-bolsjewistische zionisten na te denken over waar naartoe te vluchten en waar zich te verstoppen". In haar verkiezingscampagne bij de vorige verkiezingen benadrukte Jobbik dat de problemen van het Hongaarse volk teruggingen op zigeunercriminaliteit en het beleid van de Joods-kapitalistische wereldorde. Een verkiezingspot van Jobbik werd door de Hongaarse openbare omroep geweigerd omdat Roma erin werden omschreven als "criminelen" en

"parasieten".

Dat volstaat voor de NSV om Morvai uit te nodigen om aan de Gentse universiteit te spreken. Willen ze inspiratie opdoen bij het fysieke geweld van de Hongaarse Garde? De afgelopen jaren probeerde de NSV zich meermaals voor te doen als een normale aanvaardbare politieke studentenvereniging, maar steeds opnieuw laat ze zich opmerken door uitschuivers. Gaat de Gentse universiteit ermee akkoord dat haar infrastructuur wordt gebruikt om een racistische antisemitische spreker die banden heeft met een gewelddadige privé-militie extreemrechtse jongeren te laten ophitsen? In dat geval kan evengoed meteen een uitnodiging naar Anders Breivik worden gestuurd.

Het is positief dat de erkenning van de NSV aan de Gentse universiteit is ingetrokken. Dat gebeurde nadat 1.300 studenten op straat kwamen tegen de NSV en de erkenning van deze groepering. Na het drama in Oslo afgelopen zomer hopen we dat de universiteit geen ruimte laat voor een boodschap van racistisch geweld.

De Actief Linkse Studenten vragen aan de rector en het bestuurscollege om niet toe te laten dat de haatmeeting van 11 oktober in een zaal van de universiteit plaatsvindt. Nadat honderden studenten op straat kwamen en zowel de Sociale Raad als de Raad van Bestuur de erkenning van de NSV hebben verworpen, zullen we toch niet aanvaarden dat de NSV opnieuw kan provoceren vanuit een zaal van de universiteit? Dit brengt de veiligheid van medestudenten in het gedrang. Het is een open uitnodiging aan fascistische knokploegen om politieke tegenstanders aan te pakken. Laat de universiteit dat zomaar toe?

Foto: Antwerpse NSV'ers zingen met op de achtergrond het portret van Joris Van Severen

Wereldwijde verontwaardiging

Op 15 oktober waren er wereldwijd miljoenen betogers. Er waren acties in 981 steden in 85 landen. In Brussel waren er zowat 10.000 betogers na een oproep van de indignados, de verontwaardigden. Deze beweging van revolte tegen de gevolgen van de kapitalistische crisis ontwikkelt vooral onder jongeren.

Het begon met protestacties in Spanje, waar 40% van de jongeren werkloos is, en verspreidde zich vervolgens via onder meer de bezetting van Wall Street tot een wereldwijde beweging. Na 15 oktober volgden oproepen om lokale bezettingsacties te houden in onder meer Antwerpen, Gent, Brussel en Leuven. Onder de slogan "Occupy the world" circuleert ook het idee van een wereldwijde actiedag op 11 november. Welke acties er exact zullen komen, valt niet te voorspellen. Maar dat er nog acties zullen komen, staat wel vast.

In mei voerden een 400-tal Spaanse jongeren in Brussel actie voor de Spaanse ambassade. Ze wilden daarmee de protesten in Spanje ondersteunen. Op 19 juni volgde een betoging met een 1.000-tal deelnemers die van het Flageyplein naar het Europees Parlement trokken om duidelijk te maken dat de gevestigde politici ons niet vertegenwoordigen. Op 8 oktober kwam een mars van Spaanse indignados in Brussel aan.

De strijdbaarheid van de betogers werd niet gestopt door de politie die tussenkwam om het tentenkamp aan Koekelberg op te doeken. De politie hoopte wellicht om geweld te provoceren zodat de beweging nadien gecriminaliseerd kon worden. De betogers reageerden met slogans als: *"de politie aan onze kant"*, *"ook jullie worden geraakt door de besparingen"*,... Vervolgens was er politiegeweld tegen een Griekse betogers. Het geweld werd gefilmd en schokte vele televisiekijkers. In de week voor de betoging van 15 oktober waren er tal van discussies en debatten, telkens in drie talen, over onder meer de strijd in Griekenland, hervorming of revolutie,... Op die debatten waren er telkens enkele honderden aanwezig. In de aanloop naar 15 oktober was al duidelijk dat de betoging een succes zou worden.

10.000 BETOGERS IN BRUSSEL

De dagen voor de betoging luidde het bij de indignados nog dat een betoging van twee tot drie duizend deelnemers een succes zou zijn. Er bleken echter veel meer betogers te zijn: wellicht zo'n 10.000. Dat succes is een uitdrukking van het groeiend besef dat de kapitalisten en hun politici geen enkele oplossing hebben voor de crisis van hun systeem en dat ze ons enkel een miserabele toekomst kunnen aanbieden.

Ook tijdens de betoging bleek de steun van bredere lagen van de bevolking. De betoging bleef maar aangroeien, onder meer toen door de Maritieme wijk van Molenbeek werd getrokken. Dat is een wijk waar 60% van de jongeren zonder werk zit. Aan het De Brouckèreplein was er een groot spandoek *"Wij betalen hun schulden niet"*. De betoging trok ook langs de zetel van Dexia, waar werd geprotesteerd tegen het feit dat gemeenschapsmiddelen aan de bankiers worden gegeven.

De delegatie van de Actief Linkse Studenten en Scholieren, aangevuld met LSP, trok samen op met de kameraden van Rood, de nieuwe beweging waar LSP aan meewerkt. Het was een strijdbare en uitgebreide delegatie die onder meer opviel met slogans in solidariteit met de arbeiders van ArcelorMittal. Die slogans werden door heel wat betogers overgenomen. De bijeenkomst van indignados enkele dagen na de betoging besloot om te mobiliseren naar de betoging tegen de sluiting van de warme fase van ArcelorMittal in Luik.

De beweging van indignados, van de zogenaamde 'verloren generatie' van werklozen en jongeren met onzekere tijdelijke jobs, haalt haar inspiratie bij de massale revolutionaire bewegingen in het Midden-Oosten en Noord-Afrika. De pleinbezettingen, de algemene vergaderingen waar iedereen kan deelnemen aan de debatten en de massale protestacties jagen de patronen, bankiers en hun politici schrik aan. Ze zijn vooral bang dat het jongerenprotest de arbeidersbeweging ertoe aanzet om ook in actie te komen. De stakingsacties in Tunesië en Egypte toonden aan hoe een massale betrokkenheid van de arbeidersbeweging de kracht vormt waarmee de dictatuur van de elite kan worden gebroken.

Boris Malarne

Gaan we naar 'Der untergang' van het Vlaams Belang?

Het zit het Vlaams Belang niet mee. Jarenlang werd de electorale zeepbel van de partij verder opgeblazen, maar vandaag lijkt de doorbraak van rechts-populistische concurrentie voor een nooit geziene leegloop te zorgen. Verschillende kopstukken van de tweede linie hebben het zinkende schip verlaten en met hen ook een pak leden. In de peilingen zakte de partij voor het eerst onder Groen en wordt nog 8,2% voorspeld.

SPECTACULAIRE NEERGANG

Het Vlaams Belang telde op haar hoogtepunt net iets meer dan 25.000 leden, vandaag zijn dat er minder dan 20.000. Van het hoogtepunt van 24% van de stemmen in 2004 bleef er bij de parlementsverkiezingen van 2010 nog slechts de helft over: 12,3%. Volgens de laatste peiling zou het VB vandaag nog maar goed zijn voor 8,2%. De neergang van de partij lijkt nog spectaculairder en sneller te verlopen dan haar opgang.

Bij de gemeenteraadsverkiezingen van 2012 lijkt Dewinter in Antwerpen amper nog aan het resultaat van zijn partij in 1988 te geraken. Toen haalde het Vlaams Blok 17,7%, 23 jaar later en na een electoraal hoogtepunt van ruim 33% staat de partij volgens een peiling van Gazet van Antwerpen op 19,5% in Antwerpen. Dewinter houdt zelf vol dat dit een "schitterende uitgangspositie" is omdat het de mogelijkheid creëert van een rechtse meerderheid van N-VA en VB, zou hij daar zelf echt in geloven? "We kunnen de beslissende factor worden! Kiest Bart De Wever voor een coalitie met Patrick Janssens, of breekt hij samen met ons de socialistische heerschappij? Dat maakt ons politiek relevant", verklaarde hij in Humo.

In verschillende regio's verloor het Vlaams Belang haar kopstukken, zeker in Oost-Vlaanderen heeft de partij heel wat kopmannen verloren: Francis Van den Eynde, Karim Van Overmeire,

Bruno Stevenhuydens,... en het vertrek van Frank Vanhecke zal zich in West-Vlaanderen eveneens laten voelen. In de aanloop naar de gemeenteraadsverkiezingen is er in heel wat gemeenten een heuse leegloop. Er stappen wekelijks gemeenteraadsleden op. Een deel daarvan wordt opgevisst door de N-VA, doorgaans na een 'ontluizingsperiode' van minstens zes maanden.

DEWINTER VOORZITTER?

Bruno Valkeniers kijkt wellicht uit naar het ogenblik dat hij wordt opgevolgd als voorzitter van het Vlaams Belang. Er wordt gesuggereerd dat Dewinter dan zelf de voorzitterspositie zou innemen. Nu heeft hij in de praktijk al het laatste woord binnen de partijleiding. Het rechtse weekblad 't Pallieterke heeft medelijden met Valkeniers: "Of gij nog veel arbeidsvreugde beleeft aan uw voorzitterschap, betwijfelen wij. (...) Sinds uw verkiezing tot voorzitter, hebt ge enkel nog maar slecht nieuws mogen incasseren. En bij de jongste peiling zakt uw partij, het Vlaams Belang, al goed onder de tien procent. En wat al helemaal pijnlijk is, Groen! is u voorbijgestoken. Een Groen!-scenario bij een verkiezing (waar u in een aantal provincies geen verkozenen meer zou halen) is met zo'n score geen fictie meer."

Toen Vanhecke in 1996 Karel Dillen als VB-voorzitter opvolgde was dit deels om een tweestrijd tussen Dewinter en Annemans te vermijden. Vanhecke is intussen zelf uit het VB gestapt. Op zijn blog voorspelt hij dat Dewinter na de gemeenteraadsverkiezingen voorzitter zal worden en dat Valkeniers als parlements lid zal blijven en "dus niet 'afgeslacht' zal worden" want "hij heeft uitgevoerd wat FDW van hem vroeg". De toekomst van Dewinter (FDW) ziet Vanhecke als volgt: "Na de gemeenteraadsverkiezingen van 2012 wordt Valkeniers als partijvoorzitter opgevolgd door FDW. Hij heeft dan eindelijk ook de complete controle op de 11 miljoen euro in de VB-kas. In 2014 wordt FDW Europees Parlements lid en laat hij één van zijn dochters verkiezen tot Vlaams Parlements lid, "want de naam Dewinter moet toch op de lijst staan!". (...) Die partij roept luid om Vlaams-nationale eenheid en samenwerking terwijl ze in eigen rangen een likwidatie- en uitsluitpolitiek doorvoerde met een brutaliteit die maar zelden eerder werd gezien."

DEFINITIEF EINDE?

Zien we momenteel het definitieve einde van het Vlaams Belang als politieke factor? Wellicht zullen velen dit hopen. De leegloop van de partij waardoor schijnbaar enkel de Antwerpse gemeenteraadsfractie nog overeind blijft (en zelfs dit bastion dreigt in 2012 behoorlijk uitgedund te worden), blijft alvast aanhouden. Wellicht zullen er de komende weken nog gemeenteraadsleden volgen. Wie nog kans wil maken op een plaatsje bij andere – meer succesvolle – partijen (lees: N-VA of lokale lijsten) moet er snel bij zijn.

Het antwoord van Dewinter en co op de neergang bestaat uit een poging om opnieuw meer te provoceren en het militantisme terug op te krikken. De pogingen om een meer 'aanvaardbaar' gezicht te veinzen, worden steeds meer achterwege gelaten. Alleen komt dat niet zo geloofwaardig over met een Dewinter die zich al decennia in het parlementaire pluche met bijhorende levensstandaard heeft genesteld. Ook met het militantisme is het niet goed gesteld: een nationale betoging tegen de islam bracht in juni slechts een 500-tal deelnemers op de been in Lier.

Momenteel ziet het er dus niet goed uit voor het VB. Maar het zou verkeerd zijn om te denken dat dit het definitieve einde van de electorale steun voor de partij betekent. In verschillende Europese landen ging extreemrechts meermaals door diepe dalen om nadien terug te keren. Zolang er geen sterk links alternatief aanwezig is dat zich baseert op een actief verzet, blijft er ruimte voor wie zich voordoet als 'anders dan de anderen'.

HET OOSTENRIJKSE EN FRANSE VOORBEELD

Kijk maar naar het FPÖ in Oostenrijk. In 1999 haalde die extreemrechtse partij 27% van de stemmen en kwam het zelfs tot een coalitieregering met de conservatieve ÖVP. Het weinig sociale beleid van die regering en het protest ertegen leidden tot verdeeldheid binnen de FPÖ en een electorale kater. In 2002 haalde de FPÖ nog slechts 10,2%. Een deel van de partijleiding met voormalig voorzitter Haider scheurde af om een nieuwe formatie te vormen. Die nieuwe extreemrechtse partij kwam nooit echt van de grond, de restant van het FPÖ koos voor een radicalere koers die aanvankelijk niet tot grote successen leidde (in 2006 haalde de FPÖ 11%, in 2009 12,8% bij de Europese verkiezingen). In 2010 haalde de FPÖ bij de lokale verkiezingen in Wenen opnieuw 25,8% en de steun in de peilingen bedraagt momenteel opnieuw een eind boven de 20%.

Ook Marine Le Pen zorgt voor een ommekeer in de peilingen en kiesresultaten voor het Franse Front National. Daar was het FN op een bepaald ogenblik bij de parlementsverkiezingen gezakt tot amper 4%, maar in de peilingen voor de presidentsverkiezingen van volgend jaar zit Marine Le Pen momenteel op of boven de 20%.

Ongetwijfeld wordt in het Vlaams Belang opgekeken naar de Oostenrijkse en Franse voorbeelden. Geen enkele van die hernieuwde opmars gebeurde onder leiding van dezelfde centrale leidersfiguur die bij de eerdere electorale opmars een centrale rol speelde. Wellicht beseft ook Dewinter dat, maar het is niet zo dat er in het VB veel kandidaten zijn om een gelijkaardige rol als Dewinter in het verleden te spelen. Daarvoor zit de partijleiding net iets te vol met volgzame jaknikkers die de parlementaire wedde op zak komen steken maar zich vervolgens amper laten opmerken. De suggestie van Vanhecke dat een dochter van Dewinter het roer zou overnemen, gaat eveneens uit van de analyse dat de Franse en Oostenrijkse kentering er kwam na een vernieuwing van het politiek personeel.

extreemrechts is wellicht niet zozeer de vernieuwing van het personeel en van de 'leider', maar wel de geloofwaardigheid van de concurrerende partijen. Marine Le Pen kon een hernieuwde FN-doorbraak realiseren op basis van het groeiende ongenoegen tegenover Sarkozy die eerder met een anti-migrantenretoriek de kaas van tussen de FN-boterham ging halen. Radicaal-links heeft het politieke potentieel van de massale bewegingen tegen de asociale contrahervormingen van Sarkozy (onder meer op vlak van de pensioenen) niet of minstens onvoldoende gebruikt om zelf een politieke factor van belang te worden. Het resultaat is dat links het slecht doet in de peilingen en meer onderling ruziet. Dat zorgt ervoor dat er een boulevard open ligt voor Marine Le Pen.

WAT NA N-VA?

In Vlaanderen is het duidelijk dat de electorale zeepbel van de N-VA van Bart De Wever niet eeuwig stand kan blijven houden. Een periode van politieke onstabieliteit maakt dat een partij die in 2003 enkel in West-Vlaanderen de kiesdrempel van 5% haalde in 2010 plots meer dan 30% kan halen. De snelheid van de electorale groei is opvallend, maar de neergang kan even snel gaan. Dat merken ze vandaag bij het VB. Wat als de neergang zich bij N-VA inzet? Wie zal daarvan kunnen profiteren? De kans dat het de traditionele partijen zijn, is beperkt. Links staat in ons land nog niet erg ver. Op dit ogenblik lijkt vooral het VB door het bestaan van een zekere partijstructuur (ook al is die steeds meer afhankelijk van de riant overheidssubsidies) een kanshebber om van een neergang van N-VA te profiteren.

We moeten daar rekening mee houden en het VB niet te snel afschrijven. Anti-fascistisch verzet blijft noodzakelijk en het blijft ook nodig om een duidelijke anti-racistische strijd te leveren. Een systeem in crisis zal tot verzet leiden, maar dit zal zich niet automatisch vertalen in een actieve politieke stem voor een alternatief dat de belangen van de meerderheid van de bevolking centraal stelt. De arbeidersbeweging moet nog steeds rekening houden met de gevolgen van het neoliberale ideologische offensief van de afgelopen 20-30 jaar waarbij onze organisaties en tradities zijn aangetast.

Doorheen het actieve protest in Noord-Afrika, het Midden-Oosten, Zuid-Europa en nu ook in de VS blijkt dat degelijk verzet verenigend werkt en zich niet laat beperken door etnische of religieuze grenzen. Het doorprijkt de propaganda die de 'moslim-wereld' met 'fundamentalisme' gelijkstelt. Het maakt duidelijk dat verandering mogelijk is door zelf in actie te komen. Tegelijk blijkt ook de dringende noodzaak om sterke arbeidersorganisaties op te zetten, ook op politiek vlak, en deze te bewapenen met een ideologisch programma voor socialistische verandering. Als de revolutie geen verdere stappen vooruit zet, laat dit ruimte voor contrarevolutionaire elementen. De golf van protest en revolutie vormt wel een keerpunt: vanaf nu zal het ongenoegen niet beperkt blijven tot gelatenheid, maar komt het meer en meer tot uitbarsten in protest. Daar ligt de echte mogelijkheid om tot 'der untergang' van het Vlaams Belang te komen.

De belangrijkste factor voor een nieuwe electorale groei van

Geert Cool

Drugs en wapens bij sympathisant extreemrechts

Het AFF schreef deze week: “Bij een toevallige politiecontrole vorige week zaterdagavond vond de politie in de auto van een 28-jarige man uit Boom amfetamines en wapens. Bij het parket staat hij bekend om zijn extreemrechtse sympathieën. Het parket van Antwerpen voerde na de politiecontrole een huiszoeking uit. Bij de man thuis werden nog meer wapens en drugs gevonden. De drugs waren met name speed en xtc. De wapens waren geen vuurwapens maar knotsen, degens en kruisbogen. De man, die bekend zou

zijn bij de politie, werd opgepakt en moest vorige zondag voor de onderzoeksrechter verschijnen. Hij werd niet aangehouden. Volgens het parket heeft de man extreemrechtse sympathieën. Zijn identiteit werd niet bekendgemaakt. Het is niet de eerste keer dat mensen met extreemrechtse sympathieën gelinkt zijn wapens en drugs.”

Hoe is het nog met Eddy?

Het gaat niet goed met Eddy Hermy, de zelfverklaarde leider van de stoottroepen van de N-SA (Nieuw-Solidaristisch Alternatief). De man wordt vervolgd wegens racisme en probeert van zichzelf een heuse martelaar te maken. Alleen ontbreekt het hem blijkbaar aan stoottroepen om dat martelaarschap ook effectief op te eisen. Een benefietavond in Antwerpen werd gestart met een toespraak door Eddy die uitgebreid stil stond bij de wel erg beperkte aanwezigheid op deze avond. De ambitie om een sterke extreemrechtse kracht op te bouwen, lijkt stilaan en eens te meer plaats te ruimen voor cynisme. Op naar een volgende poging!

Conservatieve katholieken tegen Occupy-beweging

Het Antwerpse KVHV (conservatieve katholieke studenten) reageerde met een persbericht tegen de Occupy-beweging. De vrome rechtse studenten menen dat er geen enkele grondslag is voor het protest. Al gauw wordt tot de ‘kern’ van de zaak doorgedrongen: “De Occupy-beweging is geen nieuwe beweging. De Occupy-beweging is de zoveelste vermomming van het revolutionair communisme. De organisatoren weten dat maar al te goed, maar verzwijgen dit voor hun deelnemers.” Tegenover dat rode gevaar kiest KVHV kant. De organisatie verklaarde “de handschoen op te nemen om de vrije markt en het kapitalisme wel te verdedigen. Dit doen we omdat het kapitalisme het enige systeem is in de wereld dat vrijwillige inzet en verbetering promoot bij de mens.” Wie houdt een zitje in de Raad van Bestuur van Dexia warm voor de KVHV’ers?

